

fentliggørelse af handlingsplanen, som jeg jo læste op af lovforslaget lige før skal offentliggøres på internettet, så kan sådanne forhold demotivere alle skolens parter og tillige fremme fraflytning af ressourcestærke familier.

KL 22.00

Er der nogen skoler, hvor de her handlingsplaner bliver offentliggjort, og hvor det ser ikke godt ud, så siger KL, at det kan fremme fraflytningen af ressourcestærke familier. Vi har altså en røngordning af skoler, hvor de stærke familier flytter hen til de gode skoler, og så kan de andre gå på de andre skoler.

Det er præcis det, jeg advarer imod. Det er også det, KL advarer imod på baggrund af det, der står i lovforslaget, det er altså ikke noget scenario, der bliver fremmanet. Er det ikke noget, der giver grund til eftertanke hos Socialdemokraterne?

(Kort bemærkning).

Kim Mortensen (S):

Jo, som jeg også tror at jeg sagde i eftermiddags, er det jo en udvikling, der foregår nu uanset det her lovforslag, at ressourcestærke forældre flytter børnene fra de skoler, hvor der er sociale problemer – dem, der ligger i problemområderne – og til skoler, der er kendetegnet ved at have ressourcestærke forældre. Det har ikke noget med det her lovforslag at gøre. Det har noget at gøre med den boligstruktur, vi har, og den struktur, der er i mange skoler.

Det, vi kan gøre for at gå imod den udvikling, er at bruge flere ressourcer og gøre de skoler bedre, som ligger i de områder, hvor der er sociale problemer, og hvor der brug for at gøre en ekstra indsats. Det er sådan set der, og her kunne jeg jo så appellere til SF, at vi skal prøve at lægge kræfterne, det er der, vi skal gøre en indsats, og det er der, SF også kan være med.

(Kort bemærkning).

Majbrit Berlau (EL):

Jeg er meget forundret over at høre, at man fuldstændig afviser den kritik, der kommer udefra. Jeg synes, at hr. Thomas Krog gjorde det meget klart, hvad der præcis står i lovforslaget, og hvad den præcise konsekvens kan blive af det.

Man forsøger så i Socialdemokratiet at fralægge sig ansvaret ved at sige, at det er en udvikling, der er i forvejen, som vi ikke kan gøre noget ved. Selvfølgelig kan man gøre noget ved den. En udvikling i samfundet er altid noget, man kan forsøge at styre politisk. Det handler jo

f.eks. om at sige: Vi ser, at der er nogle problemer ude i samfundet, og så tager vi fat om dem. Men hvad er det, man har gjort i Socialdemokratiet? Man er gået ind i et skoleforlig, som forstærker den udvikling i stedet for at afvikle problemerne.

Man kunne have valgt at sige: Vi kræver flere penge til den danske folkeskole, vi kræver bedre efteruddannelse. Alt det, som hr. Kim Mortensen sagde må komme med tiden. Men er der givet nogen garantier til Socialdemokraterne om, at hvis man deponerer sin stemme i det her skoleforlig, har regeringen lovet at sørge for, at efteruddannelse, bedre skolerammer, bedre undervisningsmateriale bliver sikret til den danske folkeskole?

(Kort bemærkning).

Kim Mortensen (S):

Ligesom Enhedslisten ikke får garantier ved at stå uden for og være frit stillet til her i Folketingssalen at opremse, hvad der er af problemer i den danske folkeskolen, findes der ikke nogen garantier på det her område.

Men jeg vil have lov til at sige til Enhedslistens ordfører, at vi jo netop har påtaget os et ansvar ved at være med til at prøve at lave en udvikling i folkeskolerne ved at lægge stemmer til et folkeskoleforlig, hvor vi har været med til at gøre en indsats for specielt den gruppe, der i dag forlader folkeskolen uden at få det udbytte, som gør, at de efterfølgende kan få en uddannelse. Det er sådan set den udvikling, vi skal have.

Så er der en masse andre problemer i folkeskolen. Det kan vi sådan set være enige med Enhedslistens ordfører om, men det er jo ikke problemer, der forstærkes af det her forlig og den lovtekst, der ligger foran os i dag.

(Kort bemærkning).

Majbrit Berlau (EL):

Virkeligheden er, at et af de problemer, der er i den danske folkeskole, er, at for mange forlader den uden at have de kundskaber, som vi gerne vil have at de har. Det kan vi godt være enige om.

Der er også rigtig mange, der ikke formår at bryde den negative sociale arv i den danske folkeskole, og jeg vil spise min gamle hat – jeg vil gerne deponere et løfte om, at den gamle hat bliver spist – hvis vi står om 5 år, og det viser sig, at test og elevplaner er det, der har gjort, at vi har fået verdens bedste folkeskole. Det kommer simpelt hen ikke til at ske, for ved at teste eleverne